

PREVODI DOKUMENATA

str. 121 - 136.

PRVI PROTOKOL¹ o tumačenju od strane Suda pravde Evropskih Zajednica Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze otvorene za potpisivanje u Rimu 19. juna 1980. godine

**VISOKE STRANE UGOVORNICE UGOVORA O OSNIVANJU
EVROPSKE EKONOMSKE ZAJEDNICE**

IMAJUĆI U VIDU Zajedničku Deklaraciju priloženu uz Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze, otvorenu za potpisivanje u Rimu, 19. juna 1980. godine,

ODLUČILE SU da zaključe Protokol kojim se Sudu pravde Evropskih zajednica poverava nadležnost za tumačenje te Konvencije, i u tom cilju imenovale kao opunomoćene predstavnike:

Opunomoćeni predstavnici imenovani od strane Država članica,

Koji su se, nakon što su se sastali u okviru Saveta Evropskih zajednica i razmenili svoje punomoći, za koje je utvrđeno da su autentične i punovažne,

¹ Tekst sa izmenama učinjenim na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine.

SAGLASILI O SLEDEĆEM:

Član 1.

Sud pravde Evropskih Zajednica biće nadležan da donosi odluke koje se tiču tumačenja:

- (a) Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze, otvorene za potpisivanje u Rimu, dana 19. juna 1980. godine, u daljem tekstu "Rimska konvencija";
- (b) Konvencije o pristupanju Rimskoj Konvenciji od strane Država koje su postale članice Evropskih zajednica od datuma kada bude otvorena za potpisivanje;
- (c) ovog Protokola.

Član 2.

Svaki od dole navedenih sudova može da zatraži od Suda pravde da doneše odluku o prethodnom pitanju koje je pokrenuto u slučaju koji je u toku pred tim sudom i koje se tiče tumačenja odredaba sadržanih u dokumentima pomenutim u članu 1, ako taj sud smatra da je odluka o tom pitanju neophodna da bi mu omogućila donošenje presude:

- (a) - u Belgiji:
"la Cour de cassation" ("het Hof van Cassatie") i "le Conseil d'Etat ("de Raad van State)",
 - u Danskoj:
"Hojesteret",
 - u Saveznoj Republici Nemačkoj:
"die obersten Gerichtshofe des Bundes",
 - u Grčkoj:
"Oa aipoaoa AeeaoPnea",
 - u Španiji:
"el Tribunal Supremo",
 - u Francuskoj:

"la Cour de cassation i »le Conseil d'Etat",

- u Irskoj:

"the Supreme Court",

- u Italiji:

"la Corte suprema di cassazione and »il Consiglio di Stato",

- u Luksemburgu:

"la Cour Supérieure de Justice, kada zaseda kao »Cour de cassation",

- u Austriji

"Oberste Gerichtshof, »verwaltungsgerichtshof i »Verfassungsgerichtshof",

- u Holandiji:

"de Hoge Raad",

- u Portugaliji:

"o Supremo Tribunal de Justica i »o Supremo Tribunal Administrativo",

- u Finskoj:

"korkein oikeus/hogsta domstolen, »korkein hallinto-oikeus/hogsta-oikeus/hogsta forvalteningsdomstolen, "markkinatuomioistuin/marknadsdomstolen i "tyotuomi-oistuin/arbetsdomstolen",

- u Švedskoj:

"Hogsta domstolen, »regeringsratten, »Arbetsdomstonel i »Marknadsdomstolen",

- u Ujedinjenom Kraljevstvu:

"the House of Lords" i drugi sudovi protiv čijih odluka ne postoji dalje pravo žalbe;

(b) sudovi Država Ugovornica kada postupaju kao žalbeni sudovi.

Član 3.

1. Nadležna vlast Države ugovornice može zatražiti od Suda pravde da doneše odluku o pitanju tumačenja odredaba sadržanih u dokumentima pomenutim u članu 1. ukoliko se presude donete od strane sudova u toj državi nalaze u suprotnosti sa tumačenjem koje je dao Sud pravde ili koje se nalazi u presudi jednog od sudova druge države ugovornice pomenutog u članu 2.

Odredbe ovog stava primenjuju se samo na presude koje su postale pravosnažne.

2. Tumačenje dato od strane Suda pravde na osnovu takvog zahteva neće imati dejstvo na presude koje su poslužile kao povod da se postavi zahtev za tumačenje.

1. Opšti pravobranioci Vrhovnih apelacionih sudova država ugovornica, ili neki drugi organ koji odredi država ugovornica, biće ovlašćeni da zahtevaju od Suda pravde da doneše odluku o tumačenju u skladu sa stavom 1.
2. Sekretar Suda pravde poslaće obaveštenje o zahtevu Državama ugovornicama, Komisiji i Savetu Evropskih zajednica. Oni su ovlašćeni da u roku od dva meseca nakon takvog obaveštenja podnesu izjavu o slučaju ili pismene primedbe Sudu.
3. U postupku koji je predviđen ovim članom neće se naplaćivati nikakve takse niti dosudjivati bilo kakvi troškovi.

Član 4.

1. Osim kada ovaj Protokol predviđa drugačije, odredbe Ugovora o osnivanju Evropske ekonomске zajednice i odredbe Protokola o statutu Suda pravde priložene uz taj Ugovor, koje se primenjuju kada se od Suda zahteva odluka o prethodnom pitanju, primenjivaće se takođe na svaki postupak povodom tumačenja dokumenata navedenih u članu 1.

2. Pravila postupka Suda pravde će se ako to bude potrebno prilagoditi i dopuniti u skladu sa članom 188. Ugovora o osnivanju Evropske ekonomске zajednice.

Član 5.²

² Ratifikacija Konvencija o pristupanju je regulisana sledećim odredbama ovih konvencija:

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, članom 3. te Konvencije koji glasi:

"Član 3.

Države potpisnice će ratifikovati ovu Konvenciju. Instrumenti o ratifikaciji će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta Evropskih zajednica."

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, članom 4. te konvencije koji glasi:

"Član 4.

Ovaj Protokol podleže ratifikaciji od strane Država koje su ga potpisale. Instrumenti o ratifikaciji deponovaće se kod Generalnog sekretara Saveta Evropskih zajednica.

Član 6.³

Države potpisnice će ratifikovati ovu Konvenciju. Instrumenti o ratifikaciji će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta Evropskih zajednica".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, članom 5. te konvencije koji glasi:

"Član 5.

Države potpisnice će ratifikovati ovu Konvenciju. Instrumenti o ratifikaciji će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta Evropske unije".

³ Stupanje na snagu Konvencija o pristupanju regulisano je sledećim odredbama ovih Konvencija:

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, članom 4. te Konvencije koji glasi:

"Član 4.

Ova Konvencija stupa na snagu između država koje su je ratifikovale prvo dana trećeg meseca nakon deponovanja poslednjeg instrumenta o ratifikaciji od strane Republike Grčke i sedam država koje su ratifikovale Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

Ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku Državu ugovornicu koja je naknadno ratifikuje prvo dana trećeg meseca nakon deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, članom 5. te Konvencije koji glasi;

"Član 5.

Ova Konvencija stupa na snagu između država koje su je ratifikovale prvo dana trećeg meseca nakon deponovanja poslednjeg instrumenta o ratifikaciji od strane Kraljevine Španije ili Republike Portugalije i jedne od država koje su ratifikovale Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

Ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku Državu ugovornicu koja je naknadno ratifikuje prvo dana trećeg meseca nakon deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, članom 6. te Konvencije koji glasi;

"Član 6.

Ova Konvencija stupa na snagu između država koje su je ratifikovale prvo dana trećeg meseca nakon deponovanja poslednjeg instrumenta o ratifikaciji od strane Republike Austrije,

1. Da bi stupio na snagu, ovaj Protokol mora biti ratifikovan od strane sedam Država u odnosu na koje je Rimska konvencija stupila na snagu. Ovaj Protokol stupa na snagu prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja instrumenta o ratifikaciji od strane poslednje države koja preduzme taj korak. Međutim, ukoliko Drugi Protokol kojim se Sudu pravde Evropskih zajednica poveravaju određena ovlašćenja u tumačenju Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze, koja je otvorena za potpisivanje 29. juna 1980. godine, zaključen u Briselu 29. decembra 1988. godine⁴ stupa na snagu nekog kasnijeg datuma, ovaj Protokol će stupiti na snagu onog dana kada na snagu stupa Drugi Protokol.

2. Svaka ratifikacija koja usledi nakon stupanja na snagu ovog Protokola, počinje da proizvodi dejstvo prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja instrumenta o ratifikaciji, pod uslovom da je ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje Rimske konvencije od strane date države počela da proizvodi dejstvo.

Član 7.⁵

Republike Finske ili Kraljevine Švedske i jedne od država koje su ratifikovale Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

Ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku Državu ugovornicu koja je naknadno ratificuje prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji".

⁴ Tekst sa izmenama učinjenim Konvencijom o pristupanju od 1996. godine.

⁵ Obaveštenje u pogledu Konvencija o pristupanju regulisano je sledećim odredbama ovih Konvencija:

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, članom 5. ove Konvencije, koji glasi:
"Član 5.

Generalni Sekretar Saveta Evropskih zajednica obavestiće Države potpisnice o:
deponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji;
datumima stupanja na snagu ove Konvencije za Države ugovornice."

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, članom 6. ove Konvencije, koji glasi:

"Član 6.

Generalni Sekretar Saveta Evropskih zajednica obavestiće Države potpisnice o:
deponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji;
datumima stupanja na snagu ove Konvencije za Države ugovornice."

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, članom 7. ove Konvencije, koji glasi:

Generalni sekretar Saveta Evropskih zajednica obavestiće države potpisnice o:

- (a) deponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji;
- (b) datumu stupanja na snagu ovog Protokola;
- (c) svakom određivanju organa na osnovu člana 3. stav 3;
- (d) svakom obaveštenju datom na osnovu člana 8.

Član 8.

Strane ugovornice će obavestiti Generalnog Sekretara Saveta Evropskih zajednica o sadržini svake odredbe svoga zakona koja zahteva izmenu spiska sudova iz člana 2(a).

Član 9.

Ovaj Protokol ostaće na snazi sve dok i Rimska Konvencija bude na snazi pod uslovima određenim u članu 30. te Konvencije.

Član 10.

Svaka država ugovornica može da zahteva reviziju ovog Protokola. U tom slučaju, Predsednik Saveta Evropskih zajednica sazvaće konferenciju za reviziju.

Član 11.⁶

"Član 7.

Generalni Sekretar Saveta Evropske unije obavestiće Države potpisnice o:

dponovanju svakog instrumenta o ratifikaciji;
datumima stupanja na snagu ove Konvencije za Države ugovornice."

⁶ Ukazivanje na autentične tekstove Konvencija o pristupanju može se naći u sledećim odredbama:
u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, u članovima 2. i 6. te Konvencije, koji glase;

"Član 2.

Generalni Sekretar Saveta Evropskih zajednica poslaće overen prepis Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, irskom i italijanskom jeziku Vladu Republike Grčke.

Tekst Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze na grčkom jeziku priložen je tekstu ove Konvencije. Tekst na grčkom jeziku smatraće se autentičnim pod istim uslovima kao i drugi tekstovi Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze."

"Član 6.

Ova Konvencija, sačinjena u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom i italijanskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakautentični, biće deponovana u arhivama Generalnog Sekrtarijata Saveta Evropskih zajednica. Generalni sekretar će poslati overen prepis Vladama svih Država ugovornica."

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, u članovima 3. i 7. te Konvencije, koji glase;

"Član 3.

Generalni Sekretar Saveta Evropskih zajednica uputiće overen prepis Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom i italijanskom jeziku Vladama Kraljevine Španije i Republike Portugalske."

Tekst Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze na portugalskom i španskom jeziku nalazi se u prilozima I i II uz tekst ove Konvencije. Tekstovi sačinjeni na portugalskom i španskom jeziku smatraće se autentičnim pod istim uslovima kao i drugi tekstovi Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze.

"Član 7.

Ova Konvencija, sačinjena u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom, italijanskom, portugalskom i španskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakautentični, biće deponovana u arhivama Generalnog Sekrtarijata Saveta Evropskih zajednica. Generalni sekretar će poslati overen prepis Vladama svih država ugovornica."

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, u članovima 4. i 8. te Konvencije, koji glase;

"Član 4.

1. Generalni Sekretar Saveta Evropske unije uputiće overen prepis Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, irskom, italijanskom, španskom i portugalskom jeziku Vladama Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske."

Ovaj Protokol sačinjen u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom, italijanskom, portugalskom i španskom jeziku, pri čemu je svih deset tekstova podjednako autentično, biće deponovan u arhivama Generalnog Sekretarijata Saveta Evropskih zajednica. Generalni Sekretar će poslati overenu kopiju njegovog teksta vladama svih država potpisnica.

U potvrdu toga su potpisani, pošto su propisno na to ovlašćeni, potpisali ovaj Protokol.

Sačinjeno u Briselu, devetnaestog dana decembra godine hiljadu devetsto osamdeset osme.

Potpisi opunomoćenih predstavnika visokih strana ugovornica.

ZAJEDNIČKA DEKLARACIJA

Zajednička Deklaracija

Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Savezne Republike Nemačke, Grčke Republike, Kraljevine Španije, Francuske Republike, Irske, Italijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Holandije, Portugalske Republike i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Severne Irske,

2. Tekst Konvencije od 1980. godine, Konvencije od 1984. godine, Prvog Protokola od 1988. godine, Drugog Protokola od 1988. godine i Konvencije od 1992. godine na finskom i švedskom jeziku smatraće se autentičnim pod istim uslovima kao i drugi tekstovi Konvencije od 1980. godine, Konvencije od 1984. godine, Prvog Protokola od 1988. godine, Drugog Protokola od 1988. godine i Konvencije od 1992. godine.

"Član 8.

Ova Konvencija, sačinjena u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, finskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom, italijanskom, portugalskom, španskom i švedskom jeziku, pri čemu je svih 12 tekstova jednakautentični, biće deponovana u arhivama Generalnog Sekretarijata Saveta Evropske unije. Generalni sekretar će poslati overen prepis Vladama svih država ugovornica."

Prilikom potpisivanja Prvog protokola o tumačenju Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze koja je otvorena za potpisivanje u Rimu 19. juna 1980. godine, od strane Suda pravde Evropskih zajednica,

Želeći da obezbede da se konvencija primenjuje na što efikasniji i jednoobrazniji način,

Izjavljuju da su spremne da u saradnji sa Sudom pravde Evropskih Zajednica organizuju razmenu informacija o presudama koje su stekle pravosnažnost a donete su od strane sudova pomenutih u članu 2. istog Protokola uz primenu odredaba Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze. Ova razmena informacija obuhvatiće:

- slanje Sudu Pravde presuda koje su doneli sudovi pomenuti u članu 2. alineja (a) i značajnih presuda koje su doneli sudovi pomenuti u članu 2. alineja (b) od strane nadležnih nacionalnih organa,
- razvrstavanje i korišćenje ovih presuda kao dokumentacije od strane Suda pravde, uključujući, ukoliko to bude potrebno, sastavljanje abstrakta, prevodenje i objavljivanje presuda od naročitog značaja,
- obaveštanje nadležnih nacionalnih organa Država ugovornica ovog Protokola, Komisije i Saveta Evropskih zajednica o tom dokumentacionom materijalu od strane Suda pravde.

U potvrdu toga su potpisani, pošto su propisno na to ovlašćeni, potpisali ovu Zajedničku Deklaraciju.

Sačinjeno u Briselu, devetnaestog dana decembra godine hiljadu devetsto osamdeset osme.

Potpisi opunomoćenih predstavnika visokih strana ugovornica.

Zajednička Deklaracija

Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Savezne Republike Nemačke, Grčke Republike, Kraljevine Španije, Francuske Republike, Irske, Italijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Holandije, Portugalske Republike i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Severne Irske,

Prilikom potpisivanja Prvog protokola o tumačenju Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze koja je otvorena za

potpisivanje u Rimu 19. juna 1980. godine, od strane Suda pravde Evropskih zajednica,

Uzimajući u obzir Zajedničku Deklaraciju koja je priložena uz Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze,

Želeći da obezbede da se konvencija primenjuje na što efikasniji i jednoobrazniji način,

U želji da spreče da razlike u tumačenju Konvencije naškode njenom dejstvu na ujednačavanje prava,

Izražavaju mišljenje da bi svaka Država koja postane članica Evropske Zajednice trebalo da pristupi ovom Protkolu.

U potvrdu toga su potpisani, pošto su propisno na to ovlašćeni, potpisali ovu Zajedničku Deklaraciju.

Sačinjeno u Briselu, devetnaestog dana decembra godine hiljadu devetsto osamdeset osme.

Potpisi opunomoćenih predstavnika visokih strana ugovornica.

DRUGI PROTOKOL kojim se Sudu pravde Evropskih Zajednica poveravaju određena ovlašćenja u tumačenju Konvencije o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze otvorene za potpisivanje u Rimu 19. juna 1980. godine

VISOKE STRANE UGOVORNICE UGOVORA O OSNIVANJU EVROPSKE EKONOMSKE ZAJEDNICE

S obzirom da će Konvencija o zakonu koji se primjenjuje na ugovorne obaveze koja je otvorena za potpisivanje u Rimu 19. juna 1980. godine, u daljem tekstu "Rimska Konvencija" stupiti na snagu nakon deponovanja sedmog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju;

S obzirom da jednoobrazna primena pravila usvojenih u Rimskoj Konvenciji zahteva da se uspostavi mehanizam koji će osigurati jednoobrazno tumačenje i da, u tom cilju, treba poveriti odgovarajuća ovlašćenja Sudu pravde Evropskih zajednica, čak i pre nego što Rimska Konvencija stupa na snagu u odnosu na sve Države članice Evropske ekonomske zajednice,

Odlučile su zaključe ovaj Protokol i u tom cilju su imenovale svoje opunomoćene predstavnike:

Opunomoćeni predstavnici imenovani od strane Država članica,

Koji su se, nakon što su se sastali u okviru Saveta Evropskih zajednica i razmenili svoje punomoći, za koje je utvrđeno da su autentične i punovažne,

SAGLASILI O SLEDEĆEM:

Član 1.

Sud Pravde Evropskih Zajednica imaće u odnosu na Rimsku Konvenciju nadležnost koja mu je poverena Prvim Prokololom o tumačenju od strane Suda Pravde Evropskih zajednica Konvencije o zakonu koji se

primenjuje na ugovorne obaveze, koja je otvorena za potpisivanje 19. juna 1980. godine, zaključenim u Briselu dana 19. decembra 1988. godine. Primjenjivaće se Protokol o Statutu Suda Pravde Evropskih zajednica i Pravila postupka Suda pravde.

Pravila postupka Suda pravde biće, po potrebi, prilagođena i dopunjena u skladu sa članom 188. Ugovora o osnivanju Evropske ekonomске zajednice.

Član 2.⁷

Ovaj Protokol podleže ratifikaciji od strane Država potpisnica. Instrumenti o ratifikaciji deponovaće se kod Generalnog sekretara Saveta Evropskih zajednica.

Član 3.⁸

⁷ Ratifikacija Konvencija o pristupanju je regulisana sledećim odredbama ovih konvencija:

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, članom 3. te Konvencije koji glasi:

"Član 3.

Države potpisnice će ratifikovati ovu Konvenciju. Instrumenti o ratifikaciji će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta Evropskih zajednica."

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, članom 4. te konvencije koji glasi:

"Član 4.

Države potpisnice će ratifikovati ovu Konvenciju. Instrumenti o ratifikaciji će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta Evropskih zajednica".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, članom 5. te konvencije koji glasi:

"Član 5.

Države potpisnice će ratifikovati ovu Konvenciju. Instrumenti o ratifikaciji će se deponovati kod Generalnog sekretara Saveta Evropske unije".

⁸ Stupanje na snagu Konvencija o pristupanju regulisano je sledećim odredbama ovih Konvencija:

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, članom 4. te Konvencije koji glasi:

"Član 4.

Ovaj Protokol stupa na snagu prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja instrumenta o ratifikaciji od strane poslednje Države potpisnice koja obavi tu formalnost.

Član 4.⁹

Ova Konvencija stupa na snagu između država koje su je ratifikovale prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja poslednjeg instrumenta o ratifikaciji od strane Republike Grčke i sedam države koje su ratifikovale Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

Ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku državu ugovornicu koja je naknadno ratificira prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, članom 5. te Konvencije koji glasi;

"Član 5.

Ova Konvencija stupa na snagu između država koje su je ratifikovale prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja poslednjeg instrumenta o ratifikaciji od strane Kraljevine Španije ili Republike Portugalije i jedne od država koje su ratifikovale Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

Ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku državu ugovornicu koja je naknadno ratificira prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, članom 6. te Konvencije koji glasi;

"Član 6.

Ova Konvencija stupa na snagu između država koje su je ratifikovale prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja poslednjeg instrumenta o ratifikaciji od strane Republike Austrije, Republike Finske ili Kraljevine Švedske i jedne od država koje su ratifikovale Konvenciju o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

Ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku državu ugovornicu koja je naknadno ratificira prvog dana trećeg meseca nakon deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji".

⁹ Ukaživanje na autentične tekstove Konvencija o pristupanju može se naći u sledećim odredbama:

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1984. godine, u članovima 2. i 6. te Konvencije, koji glase;

"Član 2.

Generalni Sekretar Saveta Evropskih zajednica poslaće overen prepis Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, irskom i italijanskom jeziku Vladi Republike Grčke".

Tekst Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze na grčkom jeziku priložen je tekstu ove Konvencije. Tekst na grčkoj jeziku smatraće se autentičnim pod istim uslovima kao i drugi tekstovi Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

"Član 6.

Ova Konvencija, sačinjena u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom i italijanskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakautentični, biće deponovana u arhivama Generalnog Sekrtarijata Saveta Evropskih zajednica. Generalni sekretar će poslati overen prepis Vladama svih Država ugovornica".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1992. godine, u članovima 3. i 7. te Konvencije, koji glase;

"Član 3.

Generalni Sekretar Saveta Evropskih zajednica uputiće overen prepis Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom i italijanskom jeziku Vladama Kraljevine Španije i Reublike Portugalije".

Tekst Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze na portugalskom i španskom jeziku nalazi se u prilozima I i II uz tekst ove Konvencije. Tekstovi sačinjeni na portugalskom i španskom jeziku smatraće se autentičnim pod istim uslovima kao i drugi tekstovi Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze.

"Član 7.

Ova Konvencija, sačinjena u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom, italijanskom, portugalskom i španskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakautentični, biće deponovana u arhivama Generalnog Sekrtarijata Saveta Evropskih zajednica. Generalni sekretar će poslati overen prepis Vladama svih država ugovornica".

u odnosu na Konvenciju o pristupanju od 1996. godine, u članovima 4. i 8. te Konvencije, koji glase;

"Član 4.

1. Generalni Sekretar Saveta Evropske unije uputiće overen prepis Konvencije o zakonu koji se primenjuje na ugovorne obaveze na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, irskom, italijanskom, španskom i portugalskom jeziku Vladama Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske".

2. Tekst Konvencije od 1980. godine, Konvencije od 1984. godine, Prvog Protokola od 1988. godine, Drugog Protokola od 1988. godine i Konvencije od 1992. godine na finskom i švedskom jeziku smatraće se autentičnim pod istim uslovima kao i drugi tekstovi Konvencije od 1980. godine, Konvencije od 1984. godine, Prvog Protokola od 1988. godine, Drugog Protokola od 1988. godine i Konvencije od 1992. godine.

Ovaj Protokol sačinjen u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom, italijanskom, portugalskom i španskom jeziku, pri čemu je svih deset tekstova podjednako autentično, biće deponovan u arhivama Generalnog Sekretarijata Saveta Evropskih zajednica. Generalni Sekretar će poslati overenu kopiju njegovog teksta vladama svih država potpisnica.

U potvrdu toga su potpisani, pošto su propisno na to ovlašćeni, potpisali ovaj Protokol.

Sačinjeno u Briselu, devetnaestog dana decembra godine hiljadu devetsto osamdeset osme.

Potpisi opunomoćenih predstavnika visokih strana ugovornica.

Prevela: Prof. dr Maja Stanivuković

"Član 8.

Ova Konvencija, sačinjena u jednom originalnom primerku na danskom, holandskom, engleskom, finskom, francuskom, nemačkom, grčkom, irskom, italijanskom, portugalskom, španskom i švedskom jeziku, pri čemu je svih 12 tekstova jednako autentični, biće deponovana u arhivama Generalnog Sekrtarijata Saveta Evropske Unije. Generalni sekretar će poslati overen prepis Vladama svih država ugovornica".